หมายเหตุมลพิษ

http://www.pcd.go.th

🕨 ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 เดือนกรกฎาคม - กันยายน 2549

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สวัสดีค่ะ ในช่วงที่ผ่านมาเป็นช่วงฤดูฝน มีฝนตกหนักทำให้หลายพื้นที่ของประเทศไทยประสบกับปัญหาอุทกภัย นอกจากนี้ ยังมีปัญหาน้ำทะเลหนุนอีกด้วย สาเหตุที่ทำให้เกิดน้ำท่วม เนื่องมาจากการทำลายทรัพยากรธรรมชาติด้วยการตัดไม้ทำลายป่า ส่วนการที่น้ำทะเลหนุนสูงขึ้นกว่าทุกปีนั้น สาเหตุสำคัญสาเหตุหนึ่ง เกิดจากภาวะโลกร้อนขึ้นเนื่องจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ทำให้น้ำแข็งขั้วโลกละลาย ฉะนั้นเราทุกคนควรช่วยกันไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมด้วยการตัดไม้ทำลายป่า และลดการใช้น้ำมัน และสารเคมีต่างๆ ที่ทำให้เกิดก๊าซเรือนกระจก เช่น สารที่บรรจุในกระป๋องสเปรย์ เป็นต้น และควรหันมาช่วยกันปลูกป่า เพื่อสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนต่อไป

หมายเหตุมลพิษฉบับนี้ นอกจากการรายงานสถานการณ์มลพิษต่างๆ เช่น คุณภาพน้ำ คุณภาพอากาศ และสถิติเรื่อง ร้องเรียนแล้ว เรายังมีเรื่องพนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เพื่อให้ท่านทราบว่า หากท่านประสบบัญหามลพิษ ท่านสามารถร้องเรียนกับใครได้บ้าง

นอกจากนี้ ยังมีภาพกิจกรรมจักรยานเพื่อสิ่งแวดล้อม น้อมถวายองค์ราชัน เมื่อวันที่ 22 - 25 มิถุนายน 2549 เส้นทาง กรุงเทพ - สระแก้ว มาให้ชมกันท้ายเล่มค่ะ

ที่ปรึกษา	นางมณฑิพย์ ศรีรัตนา ทาบูกานอน นายอดิศักดิ์ ทองไข่มุกต์ นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา	รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาราชการแทนอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
บรรณาธิการ	นายรังสรรค์ บิ่นทอง	ผู้อำนวยการกองแผนงานและประเมินผล
กองบรรณาธิการ	นางสาวจิระนันท์ เหมพูลเสริฐ นายนิชร คงเพชร นางเกวลิน วงศ์เศรษฐศิริ นางสาวบรรจง ประภาธนานันท์ นายโกสุม เผือกทอง นางสาวพัชรวรรณ แก้วก่า	รักษาการหัวหน้ากลุ่มวิเคราะห์แผนและประเมินผล รักษาการหัวหน้าฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 5 พนักงานพิมพ์ดีดชั้น 3 นักวิชาการโสตทัศนศึกษา นักวิชาการเผยแพร่
สนับสนุนข้อมูลโดย	 สำนักจัดการคุณภาพน้ำ สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง ฝายตรวจและบังคับการ กองนิติการ 	 สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กองแผนงานและประเมินผล ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ สำนักงานเลขานุการกรม

"จักรยานเพื่อสิ่งแวดล้อม น้อมถวายองค์ราชัน"

เส้นทางกรุงเทพฯ - สระแก้ว

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดโครงการ "จักรยานเพื่อสิ่งแวดล้อม น้อมถวายองค์ราชัน" เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ด้านการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องในวโรกาส ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี เมื่อวันที่ 22 - 25 กรกฎาคม 2549 โดยกรมควบคุมมลพิษรับผิดชอบเส้นทางกรุงเทพฯ - สระแก้ว

เริ่มออกเดินทางจากจุดปล่อยตัว ณ สวนสัตว์ดุสิต เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2549 เวลา 9.00 น. พักรับประทานอาหาร กลางวันที่กรมปาไม้ บางเขน หยุดพักและร่วมทำกิจกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อม ที่ศูนย์การค้าแฟชั่นไอส์แลนด์ รามอินทรา กรุงเทพฯ

วันที่ 23 กรกฎาคม 2549 ออกเดินทางจากศูนย์การค้าแฟชั่นไอส์แลนด์ พักรับประทานอาหารกลางวันที่ศูนย์การศึกษา และฝึกอบรมบริษัท โตโยต้า (ประเทศไทย) จำกัด เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ หยุดพักและร่วมทำกิจกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อม ที่ศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทรา

วันที่ 24 กรกฎาคม 2549 ออกเดินทางจากศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทรา พักรับประทานอาหารกลางวันและร่วมทำกิจกรรม เพื่อสิ่งแวดล้อม ณ ที่ว่าการอำเภอพนมสารคาม หยุดพักที่ศูนย์ศึกษาพัฒนาเข<mark>าหินซ้อน อำเภอพนมส</mark>ารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา

วันที่ 25 กรกฎาคม 2549 ออกเดินทางจากศูนย์ศึกษาพัฒนาเขาหินซ้อน พักรับประทานอาหารกลางวันที่เพชรกระจ่าง รีสอร์ท แยกโป่งสะเดา จังหวัดปราจีนบุรี สิ้นสุดการเดินทาง ร่วมทำกิจกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อมและพิธีฉลองสิริราชสมบัติ ครบ 60 ปี ที่ศาลากลางจังหวัดสระแก้ว

นอกจากนี้ ได้จัดให้มีกิจกรรมรับบริจาคกระป[๋]องและฝาอลูมิเนียมเพื่อจัดทำขาเทียมพระราชทาน เรียกคืนแบตเตอรี่ โทรศัพท์มือถือเพื่อรีไซเคิลและกำจัด บริการตรวจวัดมลพิษจากยานพาหนะ และให้คำปรึกษาปัญหาสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งมอบสื่อ และถังรับคืนวัสดุอะลูมิเนียมให้กับหน่วยงาน ณ จุดที่แวะพัก

ทั้งนี้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับพระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถฯ ขณะเสด็จออกมหาสมาคม ณ สีหบัญชร พระที่นั่งอนันตสมาคม และของที่ระลึกอื่นๆ อีกมากมาย

คุณภาพน้ำ

คุณภาพน้ำจากสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำแบบอัตโนมัติ

กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพน้ำของแม่น้ำ สายหลักทั่วประเทศ โดยใช้สถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำแบบอัตโนมัติ สำหรับ ตัวชี้วัดพื้นฐานที่สำคัญ ได้แก่ ปริมาณออกชิเจนละลาย (DO) ความเป็น กรด-ด่าง (pH) ความนำไฟฟ้า (Electric Conductivity) และอุณหภูมิน้ำ ในแม่น้ำ 9 สาย ได้แก่ เจ้าพระยา ท่าจีน แม่กลอง บางปะกง ปาสัก พอง ชี มูล และตาปี ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำในระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2549 สรุปได้ดังนี้

แม่น้ำสายหลักภาคกลาง

1. แม่น้ำเจ้าพระยา มีสถานีตรวจวัด 4 สถานี ได้แก่ 1) บริเวณอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ 2) บริเวณอำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 3) บริเวณจุดสูบน้ำดิบสำแลของการประปานครหลวง จังหวัดปทุมธานี และ 4) บริเวณสะพานกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร คุณภาพน้ำทุกสถานีเสื่อมโทรมลงจนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยสาเหตุน่าจะมาจากการระบายน้ำ จากพื้นที่น้ำท่วมขังเนื่องจากการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ลุ่มน้ำปิง วัง ยม และน่าน ลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยา รายละเอียดดังแสดงในตาราง

a	ประเภท ออกซิเจน		ะเภท ออกซิเจนละลาย (มก./ล.) ความเบ็		ารด - ด่าง	ความนำไฟฟ้า (ไมโครซีเมนต์)	
สถานี	แหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน
นครสวรรค์ บางบาล สำแล สะพานกรุงเทพ	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 4	5.7 3.7 3.5 1.5	ไม่น้อยกว่า 6 ไม่น้อยกว่า 4 ไม่น้อยกว่า 4 ไม่น้อยกว่า 2	7.6 4.2 7.0 7.2	5 - 9 5 - 9 5 - 9 5 - 9	182 141 186 160	ไม่มี ไม่มี ไม่มี ไม่มี

2. แม่น้ำท่าจีน มีสถานีตรวจวัด 2 สถานี ได้แก่ 1) บริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี และ 2) บริเวณเทศบาลตำบล นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม คุณภาพน้ำทั้ง 2 สถานี มีค่า DO ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยบริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี มีค่า DO เฉลี่ย 3.0 มิลลิกรัมต่อลิตร (มก./ล.) ต่ำกว่ามาตรฐานแหล่งน้ำประเภทที่ 3 (ไม่น้อยกว่า 4 มก/ล.) ส่วนบริเวณเทศบาล นครชัยศรี มีค่า DO เฉลี่ยเพียง 0.8 มก./ล. ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานแหล่งน้ำประเภทที่ 4 (ไม่น้อยกว่า 2 มก./ล.) รายละเอียดดังแสดง ใบตาราง

el	ประเภท	ประเภท ออกซิเจนละลาย (มก./ล.)		ความเป็นกรด - ด่าง		ความนำไฟฟ้า (ไมโครซีเมนต์)	
สถานี แหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	
สุพรรณบุรี นครชัยศรี	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 4	3.0 0.8	ไม่น้อยกว่า 4 ไม่น้อยกว่า 2	6.8 6.8	5 - 9 5 - 9	245 271	ไม่มี ไม่มี

3. แม่น้ำแม่กลอง มีสถานีตรวจวัด 2 สถานี ได้แก่ 1) บริเวณเทศบาลเมืองกาญจนบุรี และ 2) บริเวณเทศบาล ตำบลอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม คุณภาพน้ำทั้ง 2 สถานี มีค่า DO อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด (ไม่น้อยกว่า 4 มก./ล.) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.9 และ 4.2 มก./ล. ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

. а	ประเภท	ออกซิเจนเ	ละลาย (มก./ล.)	ความเป็นเ	ารด - ด่าง	ความนำไฟฟ้า	(ไมโครซีเมนต์)
สถานี แห	แหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน
กาญจนบุรี อัมพวา	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 3	5.9 4.2	ไม่น้อยกว่า 4 ไม่น้อยกว่า 4	7.6 7.4	5 - 9 5 - 9	113 182	ไม่มี ไม่มี

4. แม่น้ำบางปะกง มีสถานีตรวจวัด 1 สถานี บริเวณอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการตรวจวัดมีค่า DO ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด (ไม่น้อยกว่า 4 มก./ล.) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 มก./ล. รายละเอียดดังแสดงในตาราง

a	ประเภท	ออกซิเจนเ	ละลาย (มก./ล.)	ความเป็นเ	ารด - ด่าง	ความนำไฟฟ้า	(ไมโครซีเมนต์)
สถานี แหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	
ฉะเชิงเทรา	ประเภทที่ 3	3.5	ไม่น้อยกว่า 4	7.2	5 - 9	292	ไม่มี

5. แม่น้ำปาสัก มีสถานีตรวจวัด 1 สถานี ได้แก่ บริเวณอำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการตรวจวัด มีค่า DO เฉลี่ยเท่ากับ 4.3 มิลลิกรัมต่อลิตร อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานแหล่งน้ำประเภทที่ 3 (ไม่น้อยกว่า 4 มก./ล.) รายละเอียด ดังแสดงในตาราง

. વ	ประเภท	ออกซิเจนเ	ละลาย (มก./ล.)	ความเป็นก	ารด ดาง	ความนำไฟฟ้า	(ไมโครซีเมนต์)
สถานี	แหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน
นครหลวง	ยังไม่กำหนด	4.3	ไม่มี	7.6	5 - 9	207	ไม่มี

แม่น้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แม่น้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ แม่น้ำพอง แม่น้ำมูล และแม่น้ำชี มีสถานีตรวจวัด 2 สถานี บริเวณอำเภอ น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น (แม่น้ำพอง) และอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี (แม่น้ำมูล) คุณภาพน้ำในแม่น้ำพองตรงจุดตรวจวัด (ฝายหนองหวาย) มีค่า DO เฉลี่ย 2.2 มก.ล. ซึ่งสังเกตได้ว่า ค่า DO จะลดต่ำลงในช่วงเวลากลางคืนเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากพื้นที่ ดังกล่าวมีสาหร่ายและพืชน้ำเกิดขึ้นมาก จึงมีการใช้ออกซิเจนในการหายใจในช่วงกลางคืนในปริมาณมาก ดังนั้นค่า DO จึงลดลง ส่วนคุณภาพน้ำในแม่น้ำมูลมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยมีค่า DO เฉลี่ยเท่ากับ 4.8 มก./ล. รายละเอียดดังแสดง ในตาราง

. a	ประเภท	ออกซิเจนเ	ละลาย (มก./ล.)	ความเป็นเ	ารด - ด่าง	ความนำไฟฟ้า	(ไมโครซีเมนต์)
สถานี แหล่งน้ำ	แหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน
ขอนแก่น (พอง) อุบลราชธานี (มูล)	l .	2.2 4.8	ไม่น้อยกว่า 4 ไม่น้อยกว่า 4	7.1 6.7	5 - 9 5 - 9	150 167	ไม่มี ไม่มี

แม่น้ำภาคใต้

แม่น้ำในภาคใต้ ได้แก่ แม่น้ำตาปี มีสถานีตรวจวัด 1 สถานี บริเวณเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี ผลการตรวจวัดคุณภาพ น้ำอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดย DO มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.1 มก./ล. และมีค่าความนำไฟฟ้าสูง เนื่องจากการปนเปื้อนของเกลือ ทะเลจากอิทธิพลของน้ำทะเลหนุน รายละเอียดดังแสดงในตาราง

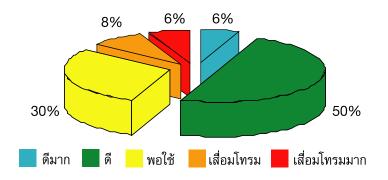
ประเภท		ท ออกซิเจนละลาย (มก./ล.)		ความเป็นกรด - ด่าง		ความนำไฟฟ้า (ไมโครซีเมนต์)	
สถานี มี แหล่งน้ำ	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	
สุราษฎร์ธานี	ประเภทที่ 3	6.1	ไม่น้อยกว่า 4	7.0	5 - 9	1,815	ไม่มี

สรุปผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำ

ผลจากการตรวจวัดคุณภาพน้ำด้วยสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำแบบอัตโนมัติ ในช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2549 พบว่าแหล่งน้ำที่มีปัญหาคุณภาพน้ำต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพแหล่งน้ำตามประเภทของแหล่งน้ำที่กำหนด ได้แก่

- 1. แม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ บริเวณอำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บริเวณจุดสูบน้ำดิบสำแลของการประปานครหลวง จังหวัดปทุมธานี และบริเวณสะพานกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร
  - 2. แม่น้ำท่าจีน บริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี และบริเวณเทศบาลตำบลนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
  - 3. แม่น้ำบางปะกง บริเวณอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
  - 4. แม่น้ำพอง บริเวณฝ่ายหนองหวาย อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น

คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง

ผลการประเมินคุณภาพน้ำทะเล ในช่วงฤดูฝน (กรกฎาคม-กันยายน) ปี 2549 จำนวน 240 สถานี โดยใช้ดัชนี คุณภาพน้ำทะเล (Marine Water Quality Index) 1 พบว่า คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 6 เกณฑ์ดี ร้อยละ 50 เกณฑ์พอใช้ร้อยละ 30 เกณฑ์เสื่อมโทรมร้อยละ 8 และเกณฑ์เสื่อมโทรมมากคิดเป็นร้อยละ 6 ของจำนวนสถานี ที่ตรวจวัด

ชายผั่งทะเลที่มีคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมถึงเสื่อมโทรมมาก ยังคงเป็นพื้นที่บริเวณอ่าวไทยตอนใน โดยพื้นที่ที่มีคุณภาพน้ำ อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก ได้แก่ ปากคลอง 12 ธันวา ปาก-แม่น้ำเจ้าพระยา หน้าโรงงานฟอกย้อม กม. 35 จ.สมุทรปราการ ปากแม่น้ำท่าจีน จ.สมุทรสาคร ปากแม่น้ำบางปะกง จ.ฉะเชิงเทรา ปากคลองบ้านแหลม จ.เพชรบุรี หาดชาญดำริ จ.ระนอง ส่วนพื้นที่ที่คุณภาพน้ำเสื่อมโทรม ได้แก่ ปากแม่น้ำแม่กลอง

¹พารามิเตอร์ที่นำมาคำนวณ คือ ออกซิเจนละลาย แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด ฟอสเฟต - ฟอสฟอรัส ไนเตรท - ไนโตรเจน อุณหภูมิ สารแขวนลอย ความเป็นกรด - ด่าง แอมโมเนีย - ไนโตรเจน สำหรับพารามิเตอร์กลุ่มยาฆ่าแมลง (Pesticides) และกลุ่มสารเป็นพิษ (Toxic elements) นั้น หากพบว่าค่าความเข้มข้นเกินมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง จะกำหนดให้ดัชนีบ่งชี้คุณภาพน้ำชายฝั่งบริเวณนั้น มีค่าเป็น "0" โดยทันที

จ.สมุทรสงคราม ปากคลองบ้านบางตะบูน จ.เพชรบุรี ปาก-คลองใหญ่ จ.ตราด ปากแม่น้ำประแสร์และพังราด จ.จันทบุรี ปากคลองท่าเคยและปากแม่น้ำตาปี จ.สุราษฎร์ธานี ปากคลองท่าสูง จ.นครศรีธรรมราช ปากแม่น้ำซุมพร จ.ชุมพร บ้านบางเนียง จ.พังงา แหลมโตนด (เกาะลันตา) จ.กระบี่ บางขุนเทียน กรุงเทพฯ ปัญหาที่พบคือปริมาณแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด มีค่าสูง และปริมาณสารอาหาร เช่น ฟอสเฟต-ฟอสฟอร์ส ในเตรท-ไนโตรเจนและแอมโมเนียรวม ความขุ่นมีค่าสูงที่ บริเวณปากแม่น้ำบางปะกงและปากคลองบางตะบูนค่าออกซิเจน ละลายต่ำกว่าค่ามาตรฐานน้ำทะเลชายผัง เนื่องจากบริเวณ ชายผังต่างๆ โดยเฉพาะปากแม่น้ำ เป็นแหล่งรองรับน้ำเสีย จากชุมชน อาคารบ้านเรือน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากแม่น้ำสายหลักทั้ง 4 สาย รวมทั้งจาก กิจกรรมต่างๆ บริเวณชายผัง

บริเวณปากแม่น้ำซึ่งเป็นแหล่งชุมชนที่มีคุณภาพน้ำ อยู่ในเกณฑ์พอใช้ โดยมีตัวชี้วัดบางตัวสูงเกินมาตรฐานฯ และมีค่าความขุ่นค่อนข้างสูง เช่น ปริมาณแบคทีเรียกลุ่ม โคลิฟอร์มทั้งหมด (มาตรฐานไม่เกิน 1,000 MPN/100 มล. หรือ 1,000 หน่วย) ซึ่งมักจะเป็นบริเวณปากแม่น้ำ และบริเวณ ที่มีชุมชนอยู่ค่อนข้างหนาแน่น เช่น แหลมงอบ จ.ตราด ปากแม่น้ำเวฬุและปากแม่น้ำจันทบุรี จ.จันทบุรี อ่าวชลบุรี (ฟาร์มหอยนางรม) จ.ชลบุรี ปากแม่น้ำหลังสวน จ.ชุมพร

ปากแม่น้ำปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช บ้านน้ำเค็ม บ้านคึกคัก จ.พังงา และอ่าวบางโรง จ.ภูเก็ต

ส่วนชายหาดท่องเที่ยวที่คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ได้แก่ ท่าเรือแหลมฉบัง จ.ชลบุรี, หาดสมบูรณ์ จ.ประจวบคีรีขันธ์ โดยพื้นที่ที่พบค่าโคลิฟอร์มทั้งหมดสูงเกินค่ามาตรฐานฯ ได้แก่ อ่าวคุ้งกระเบน จ.จันทบุรี เกาะช้าง จ.ตราด หาดบางแสน จ.ชลบุรี หาดทรายทอง จ.ระยอง หาดปึกเตียน จ.เพชรบุรี หาดกมลา หาดบางเทา จ.ภูเก็ต และหาดนพรัตน์ธารา จ.กระบี่

บริเวณชายผั่งทะเลที่คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก ค่าตัวชี้วัดต่างๆ เป็นไปตามมาตรฐานฯ และปริมาณแบคทีเรีย กลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมดมีค่าต่ำ แสดงว่ามีความเหมาะสมและ ปลอดภัยต่อการเล่นน้ำ โดยเฉพาะบริเวณชายหาดท่องเที่ยว ที่สำคัญๆ เช่น หาดแม่รำพึง จ.ระยอง หาดพัทยา เกาะล้าน จ.ชลบุรี หาดชะอำ หาดเจ้าสำราญ จ.เพชรบุรี หัวหิน อ่าวมะนาว ปากคลองวาฬ ปากคลองบ้านบางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ หาดภราดรภาพ หาดทุ่งวัวแล่น จ.ชุมพร หาดสำเร็จ เกาะสมุย เกาะพงัน จ.สุราษฎร์ธานี หาดในเพลา หาดหินงาม จ.นครศรี- ธรรมราช หาดเทพา หาดสมิหลา จ.สงขลา บ้านเขาปิหลาย จ.พังงา หาดปาตอง หาดกะรน หาดกะตะ หาดในหาน จ.ภูเก็ต หาดโล๊ะดาลัม (เกาะพีพี) หาดยาว (เกาะพีพี) จ.กระบี่ หาด-เจ้าไหม หาดสำราญ จ.ตรัง และบ้านปากบารา จ.สตูล

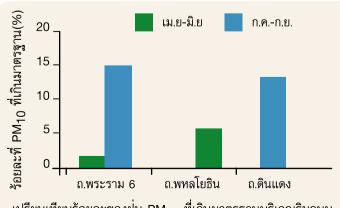

คุณภาพอากาศ

ความรุนแรงของปัญหามลพิษอากาศในภาพรวมของ ประเทศไทย ช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2549 มีแนวโน้ม ลดลง เนื่องจากเริ่มเข้าสู่ฤดูฝน แต่ยังคงพบฝุ่นละอองขนาดเล็ก กว่า 10 ไมครอน (PM₁₀) เกินมาตรฐานในบางพื้นที่ เช่น ริม ถนนบางสายในกรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการและ จังหวัดสระบุรี ส่วนก๊าซโอโซน สถานการณ์ไม่แตกต่างกัน มากนัก สำหรับสารมลพิษประเภทอื่น เช่นก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ และก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ยังอยู่ ในเกณฑ์มาตรฐาน

กรุงเทพมหานคร

ผุ่นขนาดเล็ก ซึ่งเป็นปัญหาหลักในบริเวณพื้นที่ริมถนน ค่าที่ตรวจวัดได้มีค่าเพิ่มขึ้นในถนนบางสาย ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ตรวจวัดได้ 14.5 - 238.8 ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร (มาตรฐาน ไม่เกิน 120 มคก./ลบ.ม.) โดยพบเกินมาตรฐาน 12 ครั้งจากการ ตรวจวัดทั้งหมด 433 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.8 ถนนที่พบผุ่น ขนาดเล็กเกินมาตรฐาน คือ ถนนพระราม 6 เนื่องจากมีการ ก่อสร้างสะพานข้ามแยก (แยกตึกชัย) และถนนพหลโยธิน ซึ่งมีการก่อสร้างบริเวณใกล้เคียงเช่นกัน โดยมีจำนวนวันที่เกิน มาตรฐานร้อยละ 14.9 และ 5.7 ตามลำดับส่วนริมถนนดินแดง ซึ่งเคยพบเกินมาตรฐานมากที่สุดในช่วงไตรมาสที่ผ่านมานั้น พบว่า บัจจุบันผุ่นขนาดเล็กลดลงและอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ทุกวัน สำหรับพื้นที่ทั่วไปไม่มีบัญหาผุ่นขนาดเล็ก โดยยังมี ปริมาณอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ตรวจวัดได้ 16.0 - 67.2 มคก/ลบ.ม

เปรียบเทียบร้อยละของผุ่น PM₁₀ ที่เกินมาตรฐานบริเวณริมถนน ในกรุงเทพมหานครระหว่างไตรมาสที่ 2 และ 3 ปี 2549

ก๊าซโอโซน พบเกินมาตรฐานเฉพาะพื้นที่ทั่วไปซึ่งห่าง จากถนน ค่าเฉลี่ย 1 ชั่วโมงตรวจวัดได้ 0 - 131.0 ส่วนใน พันล้านส่วน (ppb) และพบจำนวนวันที่เกินมาตรฐานรวม 8 วัน บริเวณที่เกินมาตรฐาน ได้แก่ เขตราษฎร์บูรณะ จตุจักร คลองจั่น และวังทองหลาง สำหรับพื้นที่ริมถนนยังมีปริมาณอยู่ในเกณฑ์ มาตรฐานทุกวัน ค่าเฉลี่ย 1 ชั่วโมง ตรวจวัดได้ 0 - 56.0 ppb

6	_ี การมลพิษ	พื้นที่ทั่วไป	พื้นที่ริมถนน	
PM ₁₀	ต่ำสุด - สูงสุด (มคก./ลบ.ม.)	16.0 - 67.2	14.5 - 238.8	
	ร้อยละที่เกิน มาตรฐาน (%)	0	2.8	
	ต่ำสุด - สูงสุด (ppb)	0 - 131.0	0 - 56.0	
03	จำนวนวันที่ เกินมาตรฐาน (วัน)	8	0	

ปริมณฑล

มลพิษทางอากาศมีแนวโน้มลดลง โดยปัญหาหลัก ยังคงเป็นฝุ่นขนาดเล็ก ซึ่งพบเกินมาตรฐานเฉพาะในจังหวัด สมุทรปราการ แต่มีความรุนแรงลดลงอย่างชัดเจน โดยค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมงตรวจวัดได้ 16.6 - 184.9 มคก./ลบ.ม. มีจำนวนครั้ง ที่เกินมาตรฐานร้อยละ 6.6 ลดลงจากช่วงเมษายน - มิถุนายน ซึ่งเกินมาตรฐานอยู่ร้อยละ 8.7

PM₁₀ ในจังหวัดสมุทรปราการ ในช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2549

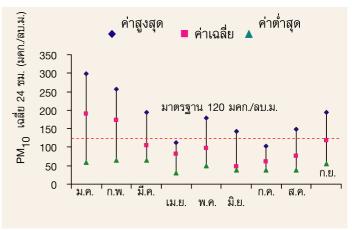
สถานี	ต่ำสุด - สูงสุด (มคก./ลบ.ม.)	จำนวนวันที่เกิน มาตรฐาน/จำนวนวันที่ ตรวจวัด (ร้อยละ)
1. โรงจักรพระนครใต้	55.2 - 127.5	4/88 (4.5)
2. กรมทรัพยากรธรณี	56.2 - 184.9	18/84 (21.4)
3. ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพฯ	61.0 - 142.9	3/89 (3.4)
พระประแดง		
4. ศาลากลาง	31.2 - 162.2	4/88 (4.5)
5. การเคหะชุมชนบางพลี	16.6 - 87.0	0/90 (0)
ภาพรวม	16.6-184.9	29/439 (6.6)

ก๊าซโอโซนเฉลี่ย 1 ชั่วโมงมีปริมาณลดลงตรวจวัดได้ อยู่ในช่วงช่วง 0 - 108.0 ppb และพบเกินมาตรฐานเพียง 1 วัน ในจังหวัดปทุมธานี ส่วนจังหวัดสมุทรปราการ สมุทรสาคร และนนทบุรี ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

พื้นที่ต่างจังหวัด

บัญหาฝุนขนาดเล็กมีแนวโน้มลดลงในทุกพื้นที่ และส่วนใหญ่มีปริมาณอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ยกเว้นในจังหวัด สระบุรี (ตำบลหน้าพระลาน) ซึ่งมีบัญหาเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับ ช่วงกลางปี สาเหตุยังคงเกิดจากอุตสาหกรรมโม่ บด และย่อยหิน และการจราจรขนส่งในพื้นที่ ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ตรวจวัดได้ 37.2 - 193.2 มคก./ลบ.ม. และมีจำนวนวันที่ตรวจวัดแล้วเกิน มาตรฐานร้อยละ 16.3 เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงกลางปีที่ผ่านมา ซึ่งตรวจวัดได้ 30.8 - 178.5 มคก./ลบ.ม. และมีจำนวนวันที่ ตรวจวัดแล้วเกินมาตรฐานร้อยละ 14.3 สำหรับพื้นที่อื่นที่พบ ปริมาณผุ่นขนาดเล็กเกินมาตรฐานเพียงเล็กน้อย ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดสงขลา ซึ่งเกินมาตรฐาน พื้นที่ละ 1 วันเท่านั้น

PM₁₀ เฉลี่ย 24 ชม. บริเวณ ต.หน้าพระลาน จ.สระบุรี ในช่วงเดือนมกราคม - กันยายน 2549

ก๊าซโอโซน ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ค่าเฉลี่ย 1 ชั่วโมง ตรวจวัดได้ 0 - 114.0 ppb ตรวจพบเกินมาตรฐาน เป็นครั้งคราวในพื้นที่จังหวัดระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา ซึ่งเกินมาตรฐานพื้นที่ละ 1 วันเท่านั้น

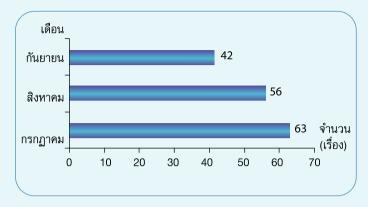

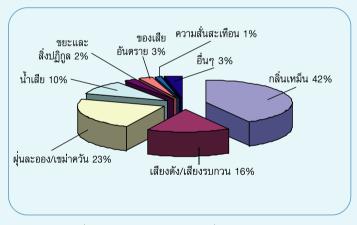

สกิติเรื่องร้องเรียน

การร้องเรียนด้านมลพิษระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2549 มีจำนวนทั้งสิ้น 161 เรื่อง โดยพบว่าในเดือนกรกฎาคมมีการร้องเรียน มากที่สุด จำนวนทั้งสิ้น 63 เรื่อง (รูปที่ 1) บัญหามลพิษที่ได้รับการร้องเรียนมากที่สุดคือ บัญหากลิ่นเหม็น คิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมาคือ บัญหา ฝุ่นละออง/เขม่าควัน คิดเป็นร้อยละ 23 บัญหาเสียงดัง/เสียงรบกวน คิดเป็นร้อยละ 16 และบัญหาน้ำเสีย คิดเป็นร้อยละ 10 (รูปที่ 2 และ รูปที่ 3)

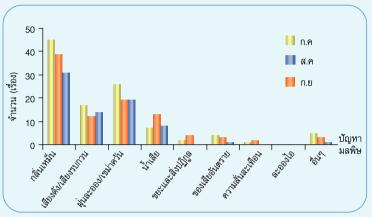
รูปที่ 1 จำนวนเรื่องร้องเรียน ระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2549

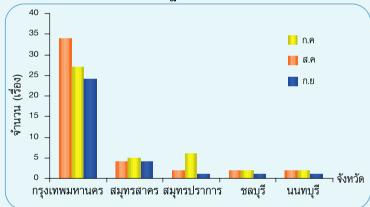
รูปที่ 3 สัดส่วนบัญหามลพิษที่มีการร้องเรียน ระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2549

จังหวัดที่มีการร้องเรียนสูงที่สุด 5 อันดับระหว่าง เดือนกรกฎาคม - กันยายน 2549 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร สมุทรสาคร สมุทรปราการ ชลบุรี และนนทบุรี ตามลำดับ โดยมีเรื่องร้องเรียนรวม 117 เรื่อง จาก 161 เรื่อง คิดเป็น ร้อยละ 73 ของเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษของทั้งประเทศ (รูปที่ 4 และตาราง)

กรมควบคุมมลพิษ แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่จำนวน 98 เรื่อง และอยู่ระหว่างการดำเนินการ ของกรมควบคุมมลพิษ จำนวน 63 เรื่อง

รูปที่ 2 ประเภทบัญหามลพิษที่มีการร้องเรียน ระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2549

รูปที่ 4 จำนวนเรื่องร้องเรียนในจังหวัดที่มีการร้องเรียนสูงสุด 5 อันดับแรกระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2549

ตารางแสดง จังหวัดที่มีเรื่องร้องเรียนสูงที่สุด 5 อันดับ ระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2549

จังหวัด	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1. กรุงเทพมหานคร	85	53
2. สมุทรสาคร	13	8
3. สมุทรปราการ	9	6
4. ชลบุรี	5	3
5. นนทบุรี	5	3
รวม	117	73
จังหวัดอื่นๆ	44	27
รวม	161	100

การเรียกคืนซากหลอดฟลูออเรสเซนต์

หลอดฟลูออเรสเซนต์เป็นผลิตภัณฑ์ให้แสงสว่างที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย จากการศึกษาของกรมควบคุมมลพิษเมื่อปี 2547 พบว่าทั่วประเทศมีซากหลอดฟลูออเรสเซนต์ ที่หมดอายุการใช้งานเกิดขึ้นประมาณปีละ 41 ล้านหลอด หรือประมาณ 8,200 ตัน โดย ร้อยละ 70 เป็นหลอดฟลูออเรสเซนต์ชนิดตรง ส่วนที่เหลือเป็นหลอดฟลูออเรสเซนต์ ชนิดวงกลมและชนิดคอมแพกต์ แหล่งกำเนิดที่มีอัตราการเกิดซากหลอดฟลูออเรสเซนต์

มากที่สุดคือ อาคาร/สำนักงาน/สถานประกอบการต่างๆ เป็นต้น รองลงมาคือโรงงานอุตสาหกรรมและสุดท้ายคือบ้านพักอาศัย

หลอดฟลูออเรสเซนต์เมื่อหมดอายุการใช้งานแล้ว ถือเป็นของเสียอันตราย เนื่องจากมีสารปรอทเป็นองค์ประกอบ เมื่อเกิดการแตกหัก ไอปรอทที่บรรจุอยู่ภายในจะระเหยออกสู่สิ่งแวดล้อมและเข้าสู่ร่างกายโดยการหายใจ และเกิดการสะสม ในร่างกายได้ โดยผู้ที่มีสารปรอทสะสมในร่างกาย จะมีอารมณ์ฉุนเฉียว หงุดหงิด โมโหง่าย กระวนกระวาย บางรายจะมีอาการ ชาตามมือเท้าแขนขา กล้ามเนื้ออ่อนแรง และหากได้รับในปริมาณมาก อาจทำให้เป็นอัมพาตได้ ดังนั้นซากหลอดฟลูออเรสเซนต์ จึงเป็นอันตรายใกล้ตัวที่ไม่ควรมองข้าม แต่ปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ทราบถึงอันตรายดังกล่าว

กรมควบคุมมลพิษ ตระหนักถึงอันตรายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการทิ้งซากหลอดฟลูออเรสเซนต์ รวมไปกับขยะมูลฝอยทั่วไป จึงจัดทำโครงการนำร่องเพื่อการเรียกคืนซากหลอดฟลูออเรสเซนต์ขึ้น เพื่อ เป็นต้นแบบของกลไกการจัดการซากหลอดฟลูออเรสเซนต์อย่างเหมาะสม ที่มุ่งเน้นให้มีการรีไซเคิลโดยนำวัสดุ จากซากหลอดฟลูออเรสเซนต์กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ให้มากที่สุด รวมทั้งเป็นการปลูกฝังพฤติกรรมในการคัดแยก ของเสียอันตรายออกจากขยะมูลฝอยทั่วไปให้แก่ประชาชน

ในระยะเริ่มต้นของโครงการฯ มีเป้าหมายให้ชากหลอดฟลูออเรสเซนต์ ได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมไม่น้อยกว่า 400,000 หลอด หรือ 80 ตัน ภายในปี 2550 โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ อาคารและสถานประกอบการขนาดใหญ่ อาทิเช่น โรงเรียน โรงพยาบาล ห้างสรรพสินค้า มหาวิทยาลัย ศูนย์แสดงสินค้า สถานี บริการน้ำมัน ป้ายหยุดรถประจำทาง สถานีรถไฟฟ้า รวมถึงอาคารสำนักงาน ของหน่วยงานภาครัฐซึ่งอาคารที่เข้าร่วมโครงการต้องแยกทิ้งซากหลอดฟลูออ-เรสเซนต์ออกจากขยะมูลฝอยทั่วไปด้วยความระมัดระวังไม่ทำให้หลอดแตก และ เก็บรวบรวมไว้ในภาชนะที่เหมาะสม

โดยจัดเตรียมพื้นที่วางภาชนะสำหรับเก็บรวบรวมซากหลอดฟลูออเรสเซนต์ และประชาสัมพันธ์ให้พนักงานในอาคาร รวมถึง ประชาชนทั่วไป ให้นำซากหลอดฟลูออเรสเซนต์จากบ้านพักอาศัยมาฝากทิ้งได้ โครงการนี้มีกำหนดการเข้าเก็บรวบรวมซากหลอด ฟลูออเรสเซนต์จากอาคารผู้เข้าร่วมโครงการปีละ 2 รอบ โดยได้รับการสนับสนุนจากบริษัท ไทยโตชิบาไลท์ติ้ง จำกัด และบริษัท ฟิลิปส์ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งจะมีรถขนส่งเข้ามาเก็บรวบรวมชากหลอดฟลูออเรสเซนต์จากอาคารที่เข้าร่วม โครงการ ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเพื่อนำชากหลอดฟลูออเรสเซนต์มารีไซเคิลอย่างถูกวิธี ณ โรงงานรีไซเคิลของบริษัทฯ ต่อไป

ส่วนอาคารผู้เข้าร่วมโครงการที่อยู่นอกพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ให้ประสานและขนส่งซากหลอดฟลูออเรสเซนต์ (เฉพาะหลอดชนิดตรงที่ไม่แตก) ไปยังโรงงานรีไซเคิลของผู้สนับสนุนโครงการที่บริษัท ไทยโตชิบาไลท์ติ้ง จำกัด ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมบางกระดี จ.ปทุมธานี และโรงงานรีไซเคิลของบริษัท ฟิลิปส์ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมบางปู จ.สมุทรปราการ

กรมควบคุมมลพิษ ทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานการเก็บรวบรวมซากหลอดฟลูออเรสเซนต์ ให้คำปรึกษาและข้อแนะนำ เกี่ยวกับวิธีการจัดการซากหลอดฟลูออเรสเซนต์ที่เหมาะสม รวมทั้งจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ และสติกเกอร์สำหรับ ปิดบนภาชนะเก็บรวบรวมซากหลอดฟลูออเรสเซนต์ให้แก่อาคารต่างๆ และผู้สนใจ ตลอดจนสร้างพันธมิตรความร่วมมือในการ เรียกคืนซากหลอดฟลูออเรสเซนต์ ทั้งนี้ พันธมิตรความร่วมมือสามผ่าย ประกอบด้วย กรมควบคุมมลพิษ ผู้สนับสนุนโครงการ และผู้ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 21 ราย ได้ลงนามในบันทึกข้อตกลงเพื่อแสดงเจตนารมย์ร่วมกัน ในการผลักดันและดำเนินงาน จัดการซากหลอดฟลูออเรสเซนต์ให้เป็นไปอย่างถูกต้องและปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2549 ณ อาคาร กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา) เป็นประธานในพิธี

จากความร่วมมือดังกล่าว ปัจจุบันมีผู้สมัครเข้าร่วมโครงการแล้วทั้งสิ้น 96 ราย ซึ่งที่ผ่านมา บริษัท ไทยโตชิบาไลท์ติ้ง จำกัด ได้ดำเนินการรีไซเคิลซากหลอดฟลูออเรสเซนต์ภายใต้โครงการนี้แล้ว 18,987 หลอด สำหรับบริษัท ฟิลิปส์ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด ได้ดำเนินการรีไซเคิลซากหลอดฟลูออเรสเซนต์ภายใต้โครงการนี้แล้ว 10,876 หลอด คิดเป็นปริมาณซาก หลอดฟลูออเรสเซนต์ที่ได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมภายใต้โครงการนี้แล้วทั้งสิ้นประมาณ 30,000 หลอด หรือประมาณ 6 ตัน

อำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

ตามพระราชบัญญัติ

ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 หรือเรียกกันทั่วไปว่า พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. 2535 ถือได้ว่าเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติในการปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบัญญัติสำหรับ การป้องกันและแก้ไขบัญหามลพิษที่กฎหมายฉบับนี้กำหนดไว้ นอกจากนี้ ยังได้กำหนดให้มีเจ้าพนักงานผู้ใช้บังคับกฎหมาย นำเอามาตรการต่างๆ ของกฎหมายไปบังคับใช้อย่างเป็นรูปธรรม หรือทำให้กฎหมายมีประสิทธิภาพจริงในทางปฏิบัติ ซึ่งเจ้าพนักงาน ตามกฎหมายเหล่านี้ ได้แก่ นายกรัฐมนตรี ผู้ว่าราชการจังหวัด เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงอำนาจหน้าที่โดยสังเขปของพนักงานเจ้าหน้าที่ในระดับผู้ปฏิบัติซึ่งเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวสำหรับเจ้าหน้าที่ ของส่วนราชการต่างๆ ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายฉบับนี้ในเบื้องต้น ได้แก่ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าพนักงานท้องถิ่น

* โดยในฉบับนี้จะนำเสนอเฉพาะอำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ส่วนอำนาจและหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้าที่ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะนำเสนอในฉบับต่อไป

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้แก่ ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาศัยอำนาจ ตามความในมาตรา 11 แห่ง พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. 2535 แต่งตั้งขึ้นโดยมีอำนาจหน้าที่ในการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติ ตามกฎหมายของแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทต่างๆ (เว้นแต่มลพิษ ทางอากาศและเสียงจากยานพาหนะ) ในกรณีที่พบว่ามีการละเมิด หรือผ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีอำนาจสั่งการ เพื่อบังคับให้แหล่งกำเนิดมลพิษปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามกฎหมาย และประสานการใช้อำนาจหน้าที่กับเจ้าพนักงาน ตามกฎหมายอื่น

บัจจุบันได้มีการแต่งตั้งข้าราชการสังกัดหน่วยงานต่างๆ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษไว้ครอบคลุมทั้งในราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค อาทิเช่น ข้าราชการในสังกัดกรมควบคุมมลพิษ ตั้งแต่ระดับอธิบดี รองอธิบดี ไปจนกระทั่งถึงนักวิชาการสิ่งแวดล้อม และนิติกร ตั้งแต่ระดับ 4 ขึ้นไป มีอำนาจปฏิบัติการทั่วราชอาณาจักร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในทุกจังหวัด นายอำเภอทุกอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอทุกกิ่งอำเภอ ข้าราชการในสังกัดสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 1 - 16 ในตำแหน่ง ผู้อำนวยการและนักวิชาการสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ระดับ 4 ขึ้นไป ข้าราชการในสังกัดสำนักงานงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด ในตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานและนักวิชาการสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ระดับ 4 ขึ้นไป มีอำนาจปฏิบัติการเฉพาะในท้องที่ ของตน เป็นต้น

เมื่อพิจารณาอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่บัญญัติไว้ จำแนกได้ 2 ลักษณะ คือ 1) อำนาจด้านการ เสนอแนะ ให้คำปรึกษา และปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น และ 2) อำนาจด้านการบังคับการ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งจะขอกล่าวโดยสังเขปดังนี้

1. ด้านการเสนอแนะ ให้คำปรึกษา และปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาศัยอำนาจตาม พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. 2535 ในมาตราต่างๆ เพื่อดำเนินการดังนี้

- (1) แนะนำและช่วยเหลือเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษ สำหรับพื้นที่ซึ่งถูก ประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษตามความจำเป็น **(มาตรา 60)**
- (2) ให้คำแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจัดส่งน้ำเสีย หรือ ของเสียไปให้ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียทำการบำบัดหรือกำจัด (มาตรา 74)
- (3) ให้คำแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการกำหนดวิธีการชั่วคราวสำหรับการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสีย ในเขตควบคุมมลพิษที่ยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม **(มาตรา 75)**
- (4) รับรายงานซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการปล่อยมลพิษ และมีระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียเป็นของตนเอง มีหน้าที่ต้องเก็บสถิติข้อมูลแสดงผลการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์ และเครื่องมือทำงานเสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องส่งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งมีอำนาจหน้า ที่ในเขตท้องถิ่นนั้น (มาตรา 81)
- (5) เสนอแนะให้สั่งปิด พักใช้ เพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งให้หยุดใช้ หรือทำประโยชน์ด้วยประการใดๆ เกี่ยวกับแหล่ง กำเนิดมลพิษ **(มาตรา 83 (1))**
- (6) เสนอแนะให้มีการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อบังคับให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจัดส่งน้ำเสีย หรือของเสียไปทำการบำบัดหรือกำจัด **(มาตรา 83 (2))**
- (7) ให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ และบำรุงรักษา ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการซึ่งอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ ส่วนราชการนั้น **(มาตรา 83 (3))**

2. ด้านการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาศัยอำนาจตาม พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. 2535 ในมาตราต่างๆ บังคับการให[้]เป็นไปตาม กฎหมายในการแก้ไขปัญหามลพิษ ดังนี้

- (1) การสั่งการให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่ถูกควบคุมการปล่อยมลพิษทางอากาศ ต้องติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย หรือมีผู้ควบคุมการดำเนินงานระบบบำบัดอากาศเสีย ทั้งนี้รวมไปถึงมลพิษทางเสียง และความสั่นสะเทือน (มาตรา 68)
- (2) การสั่งการให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่ถูกควบคุมการปล่อยมลพิษทางน้ำต้องก่อสร้างติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย หรือสั่งการให้ดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุง แล้วแต่กรณี (มาตรา 70)
  - (3) การสั่งการเกี่ยวกับการตรวจสอบและควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษ
- ก. เข้าไปในอาคาร สถานที่และเขตที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมหรือแหล่งกำเนิดมลพิษ เพื่อตรวจสอบสภาพ การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย ระบบบำบัดอากาศเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าว ทั้งนี้ การเข้าไปต้องเป็นระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการหรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการ ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 82 (1))

ข. ออกคำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสีย ระบบบำบัดอากาศเสีย หากแหล่งกำเนิดมลพิษ เป็นโรงงานอุตสาหกรรมให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทำหนังสือ แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ให้ดำเนินการบังคับใช้กฎหมายตามบทบัญญัติใน พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 ก่อน จนกว่าจะปรากฏว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม พ.ร.บ. โรงงานฯ ไม่ดำเนินการ พนักงานควบคุมมลพิษ จึงจะสามารถเข้าดำเนินการบังคับใช้กฎหมายตามบทบัญญัติใน พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ ได้ (มาตรา 82 (2))

ค. ออกคำสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่ง กำเนิดมลพิษ ซึ่งมิใช่โรงงานอุตสาหกรรม (มาตรา 82 (3)) หากตรวจสอบพบว่า

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษไม่จัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสีย รวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ และลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะ หรือออก สู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือได้จัดส่งน้ำเสียหรือกำจัดของเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสีย รวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ แต่หลีกเลี่ยงไม่ยอมชำระค่าบริการตาม**มาตรา 90**

- เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ได้ลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม

หรือระบบบำบัดของเสียรวมของทางราชการตาม**มาตรา 91**

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ได้ลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียโดยไม่ทำการบำบัดลงสู่ แหล่งน้ำสาธารณะ หรือออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตที่ตั้ง ของแหล่งกำเนิดมลพิษตาม**มาตรา 92**

ทั้งนี้หากแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นโรงงาน อุตสาหกรรม เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องทำหนังสือแจ้ง พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ. โรงงานฯ พ.ศ. 2535 ให้ออกคำสั่งปรับ เจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรมนั้น โดยให้ถือว่า พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตาม พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ หากพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ. โรงงานฯ

ไม่ออกคำสั่งปรับในเวลาอันสมควร เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงมีอำนาจออกคำสั่งดังกล่าวได้เองโดยตรง

- ง. ออกคำสั่งให้หยุด ปิดกิจการ หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียหากปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตได้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติหรืออนุบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ (มาตรา 82 (4))
- จ. เพิกถอนการเป็นผู้ควบคุมการดำเนินงานระบบบำบัดอากาศเสียตามมาตรา 68 หรือผู้ควบคุมการดำเนินงาน ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียมาตรา 70 หากปรากฏว่าผู้ควบคุมได้กระทำการอันเป็นการฝา่ฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม บทบัญญัติหรืออนุบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ (มาตรา 82 (5))

ภาพกิจกรรม

จักรยานเพื่อสิ่งแวดล้อม น้อมกวายองค์ราชัน เส้นทางกรุงเทพฯ - สระแก้ว

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดโครงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี โดยกรมควบคุมมลพิษรับผิดชอบเส้นทาง กรุงเทพฯ - สระแก้ว เมื่อวันที่ 22 - 25 กรกฎาคม 2549

ชำระค่าฟากส่งเป็นรายเดือน ใบอนุญาตเลขที่ 32/2538 ไปรษณีย์สามเสนใน

เรียน

≽ ติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน สามเสนใน พญาไท กรุงเทพฯ 10400 โทร 0 2298 2082 - 84 โทรสาร 0 2298 2085